

COUR DE JUSTICE

BENELUX

GERECHTSHOF

DERDE KAMER
TROISIÈME CHAMBRE

B 2025/1

ARREST

Inzake:

De heer X¹.

Tegen:

Benelux Organisatie voor de Intellectuele Eigendom

Procestaal: Nederlands

ARRET

En cause :

Monsieur X².

Contre :

Organisation Benelux de la Propriété intellectuelle

Langue de la procédure : le néerlandais

GRIFFIE

1, rue du Fort Thüngen
L-1499 LUXEMBURG
TEL. (00 352) 28.11.33.30
info@courbeneluxhof.int

www.courbeneluxhof.int

GREFFE

1, rue du Fort Thüngen
L-1499 LUXEMBOURG
TÉL. (00 352) 28.11.33.30
info@courbeneluxhof.int

¹ Op verzoek van de verzoekende partij en overeenkomstig artikel 1.60, lid 4, van het Reglement op de procesvoering van het Benelux-Gerechtshof wordt dit arrest door de griffie gepubliceerd op de website van het Hof, nadat de gegevens tot identificatie van deze natuurlijke persoon zijn geanonimiseerd.

² À la demande de la partie requérante et conformément à l'article 1.60, paragraphe 4, du règlement de procédure de la Cour de Justice Benelux, cet arrêt est publié par le greffe sur le site Internet de la Cour, après que les données qui identifient cette personne physique aient été anonymisées.

COUR DE JUSTICE

BENELUX

GERECHTSHOF

***DERDE KAMER
TROISIÈME CHAMBRE***

Arrest van 10 juli 2026

in de zaak B 2025/1

Inzake

De heer X, wonende te Koersel, België,

verzoekende partij

hierna: “Verzoeker”

tegen

Benelux Organisatie voor de Intellectuele Eigendom, gevestigd in Den Haag, Nederland

verwerende partij

hierna: “Verwerende Partij”

vertegenwoordigd door Mr. M.E.C.M. Paumen, advocaat.

Het Benelux-Gerechtshof, Derde Kamer, heeft in de zaak B 2025/1 het volgende arrest gewezen

Ten aanzien van de procedure

1. Verzoeker heeft bij beroepschrift van 15 april 2025, ingekomen ter griffie van het Benelux-Gerechtshof (hierna: het Hof) op 18 april 2025, administratiefrechtelijk beroep ingesteld tegen het besluit van Verwerende Partij van 11 februari 2025, houdende de ongegrondverklaring van het beroep van Verzoeker tegen de beslissingen op zijn verzoek ex artikel 3.6 lid 3 van het Inkomensreglement.
2. In zijn beroepschrift vraagt Verzoeker het Hof Verwerende Partij te gelasten de in artikel 3.6 lid 3 van het Inkomensreglement bedoelde verhuisvergoeding alsnog toe te kennen en uit te keren.
3. Verwerende Partij heeft op 26 juni 2025 een memorie van antwoord ingediend. Ze heeft verzocht het beroep, voor zover niet niet-ontvankelijk, ongegrond te verklaren en de vordering van Verzoeker integraal af te wijzen.
4. De plv. Advocaat-Generaal Nathalie Hilgert heeft op 30 oktober 2025 schriftelijk conclusie genomen.
5. Verwerende Partij heeft op 18 december 2025 schriftelijk op de conclusie van de plv. Advocaat-Generaal gereageerd.

Ten aanzien van de feiten

6. Op 1 juli 1986 is Verzoeker in dienst getreden van (de rechtsvoorganger van) Verwerende Partij. In verband met zijn vervroegde pensionering is hem per 1 september 2023 eervol ontslag verleend. In de door beide partijen ondertekende ontslagbevestiging van 1 juni 2023 staat onder meer:

“Zoals door jou verzocht per e-mail d.d. 14 mei 2023 verleen ik je volgens artikel 6.2 lid 1, sub d van het Personeelsstatuut eervol ontslag per 1 september 2023.

Onderstaand de bevestiging van aanspraken welke gelden bij je pensionering. De afrekening hiervan zal met de laatste salarisbetaling in september 2023 plaatsvinden.

(...)

Op grond van art. 3.6 lid 3 van het Inkomensreglement verhuisvergoeding:

Na beëindiging dienstverband heb je recht op verhuiskosten naar plaats van herkomst. Deze vergoeding wordt verleend tot uiterlijk 1 jaar na het beëindigen van het dienstverband. Voorafgaand aan deze uitbetaling dient een bewijs van uitschrijving van de gemeente aan de afdeling HR&F te worden overlegd.”

7. Bij e-mail van 4 februari 2024 schreef Verzoeker aan Verwerende Partij:

“Beste Katrien,

Bij deze verzoek ik je vriendelijk de verhuisvergoeding op grond van artikel 3.6, lid 3 van het Inkomensreglement over te maken.

Alvast bedankt en beste groeten, Willy”

8. Op 6 februari 2024 antwoordde Verwerende Partij:

“Beste Willy,

Via een omweg is je mail met aanvraag verhuisvergoeding door HR ontvangen.

Bij deze aanvraag ontbreekt echter het bewijs van uitschrijving bij de gemeente zoals vermeld bij brief

HR&F/eervol ontslag- WN-20230523-2521 d.d. 1 juni 2023.

Na ontvangst van het bewijs van uitschrijving zullen we je aanvraag verder in behandeling nemen.

Met vriendelijke groet,

Jolanda Zwaan

HR Officer"

9. Daarop berichtte Verzoeker op 8 februari 2024:

"Dankjewel, Jolanda! Maar de verplichting om een bewijs van uitschrijving bij de gemeente aan te leveren, vind ik niet terug in het personeelsstatuut of werkingsreglement. Deze zou ook in strijd komen met de AOW-regeling: bij het verlaten van de dienst voor de AOW-leeftijd bouw je verder AOW op, maar niet meer als je geen ingezetene meer bent.

Beste groeten,

Willy"

10. Op 22 februari 2024 schreef Verwerende Partij aan Verzoeker:

"Beste Willy,

Hierbij reageer ik op uw verzoek om toekenning van de verhuisvergoeding ex artikel 3.6 lid 3 van het Inkomensreglement.

Een verhuisvergoeding is een kostenvergoeding. Om aanspraak te kunnen maken op de verhuisvergoeding, is een verhuizing vereist van de woonplaats (Den Haag) naar de plaats van herkomst (België). Zo is dat in het Inkomensreglement verwoord.

Wij beoordelen of u aanspraak heeft op de verhuisvergoeding als u ons bewijs verstrekt van uw uitschrijving uit de Basisregistratie Personen van de gemeente Den Haag.

Verstrekt u deze niet dan gaan wij er namelijk van uit dat u niet verhuisd bent en dan heeft u geen recht op de verhuisvergoeding.

In uw e-mail aan mevrouw Zwaan van 6 februari jl. geeft u aan ingeschreven - en Nederlands ingezetene te willen blijven, om AOW-opbouw te genieten. De AOW wet- en regelgeving is in de beoordeling van uw verzoek om een verhuisvergoeding echter niet relevant.

Uit uw wens om ingeschreven en ingezetene te blijven, maken wij daarentegen juist op dat u niet verhuisd bent en dat aan u op dit moment dus nog geen verhuisvergoeding toegekend kan worden.

We kunnen een nieuw verzoek van uw kant in behandeling nemen als u binnen één jaar na de einddatum van uw dienstverband daadwerkelijk naar uw plaats van herkomst bent verhuisd.

Vriendelijke groet/Best regards,

Petra Eversen

Compensation and Benefits Specialist

Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom"

11. Bij brief van 18 mei 2024 verzocht Verzoeker Verwerende Partij opnieuw de verhuisvergoeding aan hem over te maken:

"Geachte heer Gustafsson,

Hierbij verzoek ik u de verhuisvergoeding overeenkomstig artikel 3.6, lid 3 van het Inkomensreglement (Ir) over te maken.

Een eerdere aanvraag hiertoe (aan HR&F) werd (voorlopig) afgewezen onder verwijzing naar uw brief van 1 juni 2023. Zulks evenwel ten onrechte, aangezien het recht in artikel 3.6, lid 3 Ir onafhankelijk is van een eventuele aanvraag daartoe en al helemaal van een beoordeling daarvan uwerzijds."

12. Op 18 juli 2024 antwoordde Verwerende Partij:

"Geachte heer X,

Beste Willy,

Ik heb uw brief met verzoek om toekenning van de verhuisvergoeding ex artikel 3.6 lid 3 van het Inkomensreglement in goede orde ontvangen.

Zoals u door BOIP eerder gecommuniceerd (de mail van Petra Eversen dd. 22/02/2024) is een

verhuisvergoeding een kostenvergoeding. Het is geen verkregen recht dat automatisch zou ontstaan bij de beëindiging van een aanstelling bij BOIP; het is een forfaitaire vergoeding bedoeld om de kosten voortvloeiend uit een verhuizing van de woonplaats (Den Haag) naar de plaats van herkomst (in uw geval, België) te compenseren.

Zoals u in de laatste zin van artikel 3.6, lid 3 leest, wordt de verhuisvergoeding "verleend tot uiterlijk één jaar na het beëindigen van het dienstverband". Dit bevestigt dat het geen verkregen recht is, maar wel verbonden aan een daadwerkelijke verhuizing naar de plaats van herkomst.

Hetzelfde principe geldt voor alle andere "vergoedingen" in het Personeelsstatuut: voor dienstreizen (art. 3.2), voor kinderen (art. 3.4), bij overlijden (art. 3.7), etc. Al die vergoedingen worden toegekend indien een bepaalde situatie zich voorkomt.

Als u ons een tastbaar en onbetwistbaar bewijs van zo'n verhuizing verstrekt (en voor zover dit binnen de termijn van 1 jaar plaatsvindt), zal BOIP de verhuisvergoeding, conform het Personeelsstatuut, verlenen en betalen.

Ik hoop dat ik u voldoende heb geïnformeerd.

Met vriendelijke groet,

Hugues Derème

Director General"

13. Bij brief van 26 juli 2024 volhardde Verzoeker in zijn verzoek tot overmaking van de verhuisvergoeding en tekende hij bezwaar aan tegen het niet uitbetalen daarvan.

14. Bij e-mail van 29 augustus 2024 heeft Verzoeker aan Verwerende Partij een bewijs van uitschrijving van de Gemeente Den Haag gestuurd waarop 22 augustus 2024 is vermeld als "datum van vertrek" uit de Gemeente.

15. Bij e-mail van 15 september 2024 stelde Verzoeker intern beroep in tegen het niet uitbetalen van de verhuisvergoeding.

16. Nadat de Raadgevende Commissie bij advies van 3 februari 2025 heeft geadviseerd het intern beroep ongegrond te verklaren, heeft Verwerende Partij bij het onder 1. genoemde besluit van 11 februari 2025 het beroep van Verzoeker tegen het niet uitbetalen van de verhuisvergoeding ongegrond verklaard.

Ten aanzien van de ontvankelijkheid

17. Het beroep is ontvankelijk omdat aan de administratieve voorwaarden voor het instellen daarvan is voldaan. Voor zover Verwerende Partij stelt dat het beroep niet tijdig is ingesteld, geldt dat niet is gebleken dat de Verzoeker voor 19 februari 2025 bekend was of kon zijn met het bestreden besluit en het advies van de Raadgevende Commissie waarin de gronden waar dit besluit op berust, zijn weergegeven. Nu het beroepschrift op 18 april 2025 is ontvangen, is het beroep binnen twee maanden na dit bekend worden, en dus tijdig, ingesteld.

Ten aanzien van het recht

18. Volgens artikel 8, lid 1, van het Personeelsstatuut van Verwerende Partij is het recht op salaris en vergoedingen neergelegd in bijlage I, het Inkomensreglement. Artikel 3.6 van dit reglement is getiteld 'Verhuisvergoeding' en luidt in lid 3, voor zover hier van belang:

"3. Een personeelslid heeft bij (...) beëindiging van het dienstverband (...) recht op een vergoeding voor verhuiskosten tussen zijn woonplaats en de plaats van herkomst van (...) driemaal het bedrag van het laatste maandsalaris indien het personeelslid een aanstelling voor onbepaalde tijd had. Deze vergoeding wordt verleend tot uiterlijk één jaar na het beëindigen van het dienstverband."

19. Verwerende Partij betoogt in de kern dat Verzoeker geen recht heeft op (uitbetaling van) de verhuisvergoeding, omdat hij – in ieder geval ten tijde van de behandeling van het intern beroep op 13 januari 2025 – (nog) niet was verhuisd vanuit zijn woning in Den Haag naar zijn land van herkomst

België. Volgens Verwerende Partij is het recht op een verhuisvergoeding voorwaardelijk in die zin dat de vergoeding slechts wordt verleend indien de werknemer binnen een jaar na de beëindiging van het dienstverband aantoonbaar is verhuisd. Daarnaast beroept Verwerende Partij zich onder 52 sub a) van haar memorie van antwoord erop dat Verzoeker ten tijde van de beëindiging van zijn dienstverband niet in Den Haag maar al in België zou wonen en hij daarom ‘per definitie’ niet is verhuisd bij de beëindiging van zijn dienstverband, zodat hem geen verhuisvergoeding toekomt.

20. Deze laatste stelling moet worden gepasseerd, nu Verwerende Partij onvoldoende heeft onderbouwd hoe dit standpunt zich verhoudt met haar primaire standpunt dat Verzoeker meer dan een jaar na de beëindiging van zijn dienstverband juist nog steeds in Den Haag woonachtig zou zijn. Ook verdraagt deze stelling zich niet met de ontslagbevestiging van 1 juni 2023, waarin de concrete consequenties van de beëindiging van het dienstverband worden opgesomd. Dat die opsomming berust op een – alsnog aan Verzoeker tegen te werpen – onjuiste voorstelling van zaken, kan niet worden aangenomen zonder nadere toelichting van Verwerende Partij, welke volledig ontbreekt. Uitgangspunt moet zijn dat zich hier inderdaad het in de ontslagbevestiging van 1 juni 2023 en artikel 3.6 lid 3 van het Inkomensreglement bedoelde geval voordoet waarin de werknemer naar Den Haag is verhuisd en hij daarom bij het beëindigen van het dienstverband in beginsel recht heeft op een vergoeding voor *“verhuiskosten tussen zijn woonplaats en zijn plaats van herkomst”*, welke vergoeding *“wordt verleend tot uiterlijk één jaar na het beëindigen van het dienstverband”*.

21. De door Verwerende Partij – in het licht van haar primaire standpunt dat uit die bepaling zou volgen dat slechts een aanspraak op de verhuisvergoeding bestaat indien sprake is van een ‘daadwerkelijke’ verhuizing binnen een jaar – opgeworpen vraag hoe deze slotzin van artikel 3.6 lid 3 van het Inkomensreglement in het algemeen moet worden uitgelegd, kan in het midden blijven in verband met het volgende.

22. Zowel in de door beide partijen ondertekende ontslagbevestiging van 1 juni 2023 als in de reactie van Verwerende Partij van 6 februari 2024 op het verzoek van Verzoeker om over te gaan tot uitbetaling van de verhuisvergoeding, heeft Verwerende Partij uitdrukkelijk vermeld dat die uitbetaling afhankelijk is van het overleggen van een *“bewijs van uitschrijving”* van de gemeente. Gelet op wat hiervoor onder 14. is vermeld, staat vast dat Verzoeker zich binnen een jaar na de beëindiging van zijn dienstverband daadwerkelijk heeft uitgeschreven en Verwerende Partij van een bewijs daarvan heeft voorzien. Op grond daarvan moet worden aangenomen dat Verzoeker heeft voldaan aan wat hem specifiek door Verwerende Partij was voorgehouden als noodzakelijk en voldoende om aanspraak te kunnen maken op de verhuisvergoeding. Dat Verwerende Partij zich later, en wel na verloop van een jaar, op het standpunt is gaan stellen dat een bewijs van uitschrijven juist niet zou volstaan en dat nader bewijs van een daadwerkelijke verhuizing binnen dat jaar zou zijn vereist, maakt dat niet anders. Ook als artikel 3.6 lid 3 van het Inkomensreglement in het algemeen in deze door Verwerende Partij bepleite zin zou moeten worden uitgelegd, prevaleert in de specifieke omstandigheden van dit geval het vertrouwen dat Verzoeker mocht stellen in de expliciete duiding die door de Verwerende Partij aan deze bepaling is gegeven in de ontslagbevestiging van 1 juni 2023. Blijkens haar eerste reactie van 6 februari 2024 op het verzoek van Verzoeker heeft Verwerende Partij deze bepaling destijds in deze zin opgevat.

23. Er bestaat geen grond Verwerende partij te veroordelen in de kosten van deze procedure aan de zijde van Verzoeker, nu deze zonder advocaat heeft geprocedeerd.

24. Het voorgaande brengt mee dat het bestreden besluit moet worden vernietigd en dat als volgt moet worden beslist.

Beslissing

Het Benelux-Gerechtshof, Derde Kamer:

- verklaart het beroep van Verzoeker ontvankelijk en gegrond,
- vernietigt het besluit van Verwerende Partij van 11 februari 2025 tot ongegrondverklaring van het beroep van Verzoeker,
- gelast Verwerende Partij de in artikel 3.6 lid 3 van het Inkomensreglement en de ontslagbevestiging van 1 juni 2023 bedoelde verhuisvergoeding alsnog aan Verzoeker uit te betalen,
- beslist dat er geen grond is om verwerende partij in de kosten te veroordelen.

Aldus gewezen door G. Jocqué, President, V. van den Brink, vicepresident,
en T. Schiltz, plaatsvervangend lid,

en uitgesproken ter openbare zitting te Brussel op 10 juli 2026 door G. Jocqué, voornoemd,
in aanwezigheid van R. Mortier, Advocaat-Generaal en A. van der Niet, griffier.

A. van der Niet
Griffier

G. Jocqué
President